

ΕΝΟΡΙΑΚΕΣ Καμπάνες

Αριθ. 777

29 Ιουνίου 2012

Σε μια «πόλη χωρίς Θεό» αρχίζουμε με την Κατήχηση!

Ο Πάπας Βενέδικτος 16^{ος} μας απήλυθε πέρυσι μια Επιτολή με τίτλο «**Η Θύρα της Πίστεως**», όπου μας αναγγέλλει ότι στις 11 Οκτωβρίου θα αρχίσουμε σε όλη την Εκκλησία ένα ΕΤΟΣ ΠΙΣΤΕΩΣ. Εντωμεταξύ στη Σύρο, μετά την έναρξη του Έτους της Πίστεως, θα έχουμε ένα επιμορφωτικό Σεμινάριο ανοιχτό σε όλους, και κατά το επόμενο έτος θα πραγματοποιηθεί στη Σύρο πανελλήνια Συνάντηση Ιεραρχίας-Κλήρου με σχετικά θέματα.

Στις 24 Μαΐου ο Πάπας μίλησε προς τους Επισκόπους της Ιταλίας, που είχαν συκληθεί σε Σύνοδο, με θέμα την κατάσταση της Εκκλησίας στην Ιταλία. Ο Πάπας έκανε μια **διάγνωση** της κατάστασης στην Ιταλία και μια **υπόδειξη** για τη θεραπεία μιας κρίσης που γίνεται ανπληπτή ως ολική, βαριά και σοβαρή.

Στη διπλανή Χώρα προσπαθούν να σβήσουν μια γενικευμένη φωτιά, που όμως έχει αρχίσει να καίει και το δικό μας σπίτι. Εμείς, που το συνειδητοποιούμε, χρειάζεται να δώσουμε βάση στις υποδείξεις του Πάπα προς την Ιταλική Ιεραρχία για να φωτιστούμε, ώστε να αντιμετωπίσουμε εγκαίρως, με λιγότερες απώλειες και γι' αυτό πιο αποτελεσματικά, την κρίση που διαπιστώνουμε ότι έχει φουντώσει και στη χώρα μας. Χρειάζεται δηλαδή να λάβουμε υπόψη μας τα λόγια του Πάπα και να εφαρμόσουμε στις δικές μας συνθήκες, ό,τι μπορούμε.

ΘΕΟΣ: Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΓΝΩΣΤΟΣ

«Ο Θεός έχει γίνει για πολλούς ο μεγάλος Άγνωστος, - είπε ο Πάπας - και ο Ιησούς έγινε απλά μια μεγάλη προσωπικότητα του παρελθόντος». Σημείο αυτής της κρίσης είναι «η μείωση της συμμετοχής στη θρησκευτική ζωή, και αυτό φαίνεται από τη μείωση συμμετοχής στην κυριακάτικη Λειτουργία και, ακόμη περισσότερο, στο Μυστήριο της Μετανοίας (εξομολόγηση). Πολλοί βαφτισμένοι έχασαν τη θρησκευτική τους ταυτότητα, ξέχασαν πού ανήκουν, δεν γνωρίζουν το ουσιαστικό περιεχόμενο της πίστεως ή νομίζουν ότι μπορούν να καλλιεργήσουν την πίστη χωρίς την Εκκλησία».

ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Οι ρίζες της κρίσης είναι βαθιές. Οφείλεται σε πολλές δεκαετίες κατά τις οποίες η επικρατούσα κουλτούρα εκπαιδευσε στον ορθολογισμό και την τεχνοκρατία. Είπε ο Πάπας: «Ο επιστημονικός ορθολογισμός και η τεχνολογική κουλτούρα, όχι μόνο τείνουν να κάνουν ομοιόμορφο τον κόσμο, αλλά συχνά υπερβαίνουν τα αντίστοιχα πεδία τους, έχοντας την αξίωση να προσδιορίσουν την περίμετρο των βεβαιωτήτων

της λογικής αποκλειστικά και μόνο με κριτήριο την εμπειρία από τις κατακτήσεις τους. Η δύναμη που προσδίδουν οι ανθρώπινες ικανότητες, κάνουν τον άνθρωπο να θεωρεί ότι μέτρο των ενεργειών του είναι αυτό που είναι ικανός να κάνει, χωρίς δέσμευση από ηθικούς κανόνες».

Σκέπτεται δηλαδή ο άνθρωπος σήμερα: «αφού αυτό μπορώ να το κάνω, και θεωρώ ότι είναι καλό για μένα, άρα είναι ηθικό και θα το κάνω, χωρίς να ερευνώ τι μου λέει η Εκκλησία, τι μου λέει ο Χριστός».

ΕΚΚΟΣΜΙΚΕΥΣΗ

Από τον σχετικισμό και την τεχνοκρατία προέρχεται η εκκοσμίκευση, η οποία «χαρακτηρίζει κυρίως τις κοινωνίες αρχαίες χριστιανικής παράδοσης, και κατατρύχει εκείνο τον πολιτισμικό ιστό, που ήταν μέχρι πρόσφατα μια ενοποιός αναφορά...»

Η πνευματική και ηθική κληρονομιά, στην οποία βυθίζει τις ρίζες της η Δύση και αποτελεί τον ζωτικό χυμό της, σήμερα δεν κατανοείται στη βαθιά της αξίας, σε σημείο που δεν γίνεται αντιληπτή η Αλήθεια που περιέχει».

Μαζί με την εκκοσμίκευση επικρατεί ένας επιθετικός λαϊκισμός, που θέλει να περιορίσει τη θρησκεία σε ιδιωτική υπόθεση, και να αποκλείσει

τον Θεό από τον δημόσιο χώρο. «Από αυτό το ελλειπές άνοιγμα προς το Υπερβατικό, περνάει η καρδιά της κρίσης που τραυματίζει την Ευρώπη, κρίση πνευματική και ηθική: ο άνθρωπος έχει την αξίωση να είναι ολοκληρωμένος μόνο από τον εαυτό το» χωρίς να χρειάζεται τον Θεό.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ;

Άλλοι κατανοούν λανθασμένα το τι είναι η Εκκλησία.

«Η βασιλεία του Θεού είναι ένα δώρο που μας ξεπερνά. Έλεγε ο μακάριος Ιωάννης Παύλος Β': «Η Βασιλεία του Θεού δεν είναι μια έννοια, μια διδασκαλία, μια πρόγραμμα που μπορεί κανείς να το επεξεργάζεται ελεύθερα, αλλά είναι πάνω απ' όλα ένα πρόσωπο, που ονομάζεται Ιησούς της Ναζαρέτ, εικόνα του αόρατου Θεού».

Επειδή πολλοί δεν έχουν καταλάβει «τι είναι η Εκκλησία», γι' αυτό δεν έχουν καταλάβει την «ανανέωση της Εκκλησίας», που μας εμπιστεύθηκε η Β' Οικουμενική Σύνοδος του Βατικανού. Τη Σύνοδο δεν πρέπει μόνο να την ερμηνεύουμε, αλλά και να την παρουσιάζουμε μεθοδικά στους πιστούς «με μια ερμηνευτική συνέχειας και μεταρρύθμισης».

ΤΙ ΗΤΑΝ Η ΣΥΝΟΔΟΣ;

Τι ήταν όμως ουσιαστικά η Σύνοδος; «Κατά την προετοιμασία της Β' Συνόδου του Βατικανού - είπε ο Πάπας - το κυρίαρχο ερωτηματικό στο οποίο η συνέλευση των Επισκόπων ήθελε να δώσει

απάντηση, ήταν: «**Εκκλησία, τι λες για τον εαυτό σου;**». Εμβαθύνοντας αυτό το ερώτημα, οι συνοδικοί Πατέρες οδηγήθηκαν στην καρδιά της απάντησης: το ζήτημα ήταν να ξεκινήσουμε και πάλι από τον Θεό, τελετουργώντας τον, ομολογώντας τον και δίνοντας μαρτυρία γι' αυτόν».

«Η πρώτη Διάταξη που εγκρίθηκε ήταν για τη Θεία Λατρεία. Η λατρεία του Θεού προσανατολίζει τον άνθρωπο προς την ουράνια Πολιτεία και αποκαθιστά το πρωτό του Θεού, διαπλάθει την Εκκλησία που συγκαλείται αδιάκοπα από τον Λόγο, και δείχνει στον κόσμο ότι η συνάντηση με τον Θεό είναι γόνιμη».

Η ΠΙΣΤΗ ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ

Ο Πάπας θύμισε στους Επισκόπους ότι «πρώτη προϋπόθεση για να μιλάμε για τον Θεό είναι να μιλάμε με τον Θεό, να γινόμαστε άνθρωποι του Θεού, τρεφόμενοι από μια έντονη ζωή προσευχής».

Έπειτα τους κάλεσε «να βοηθούν κάθε άνθρωπο που συναντούν να τον πλησιάσει η ΑΛΗΘΕΙΑ». Η πίστη είναι Αλήθεια, δεν είναι πόθος ή υποκειμενική επινόηση. «Γι' αυτό θέλησα να διακηρύξω ένα ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ, που θα αρχίσει στις 11 προσεχούς Οκτωβρίου, για να ανακαλύψουμε και πάλι και να συλλέξουμε αυτό το πολύτιμο δώρο που είναι η πίστη, για να γνωρίσουμε με βαθύτερο τρόπο τις αλήθειες της πίστεως, που αποτελούν τον χυμό της ζωής μας, για να οδηγήσουμε τον σημερινό άνθρωπο, συχνά απρόσεκτο, σε μια ανανεωμένη συνάντηση με τον Ιησού Χριστό «οδό, ζωή και αλήθεια»».

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Τέλος ο Πάπας έκανε στους Επισκόπους δυο αναφορές: Ο Πάπας Παύλος 6^{ος}, με την Αποστ. Παραίτηση Evangelii nuntiandi (1975) έδειχνε ότι καθήκον της Εκκλησίας είναι «να πλησιάσει και να ανατρέψει, με τη δύ-

ναμη του Ευαγγελίου, τα κριτήρια κρίσεως, τις καθοριστικές αξίες, τα σημεία ενδιαφέροντος, τις γραμμές σκέψης, τις πηγές εμπνεύσεως και τα πρότυπα ζωής της ανθρωπότητας, που βρίσκονται σε αντίθεση με τον Λόγο του Θεού και με το σχέδιο της σωτηρίας».

Θύμισε και τον Ιωάννη Παύλο Β', ο οποίος κατά την πρώτη του επίσκεψη στην Πολωνία «επισκέφθηκε ένα βιομηχανικό τετράγωνο της Κρακοβίας, που οι ιδρυτές του το είχαν επινοήσει ως «πόλη χωρίς Θεό». Μόνο το πείσμα των εργατών πέτυχε να στήσουν στην αρχή ένα σταυρό, κι έπειτα μια εκκλησία. Σ' αυτά τα σημεία ο τότε Πάπας αναγνώρισε την αρχή του «νέου ευαγγελισμού», όπως τον ονόμασε για πρώτη φορά, εξηγώντας ότι «ο ευαγγελισμός της νέας χιλιετίας οφείλει να αναφέρεται στη διδασκαλία της Β' Συνόδου του Βατικανού».

Το βιβλίο ΚΑΤΗΧΗΣΗ ΤΗΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Και ο Πάπας Βενέδικτος κατέληξε: «Και η Ιταλία κινδυνεύει να γίνει μια «πόλη χωρίς Θεό». Το μόνο σοβαρό έργο σ' αυτή την κρίση είναι να προτείνουμε ξανά με τρόπο μεθοδικό την Αλήθεια, μέσω της διαπαιδαγώγησης: «Σ' αυτή την παιδαγωγική πορεία, είπε ο Πάπας, είναι ιδιαίτερα σημαντική η «Κατήχηση της Καθολικής Εκκλησίας», πολύτιμο βοήθημα για να γνωρίσει κανείς με τρόπο οργανικό και πλήρη το περιεχόμενο της πίστεως και για να τον οδηγήσουμε στη συνάντησή με τον Χριστό».

Και ο Πάπας ζήτησε από το Άγιο Πνεύμα να βοηθήσει «την ανθρωπότητα της εποχής μας να κατανοήσει ότι ο αποκλεισμός του Θεού την κάνει να χάνει τον δρόμο της μέσα στην έρημο του κόσμου, και ότι μόνο εκεί όπου μπαίνει η πίστη, ανθίζουν η αξιοπρέπεια και η ελευθερία, και η κοινωνία ολόκληρη οικοδομείται πάνω στη δικαιοσύνη».

Αλλάχ ή Χριστός;

Μήνυμα ενός δικηγόρου (Maitre Collard)

Όπως αποδεικνύουν οι παρακάτω γραμμές, αναγκάστηκε να συνειδητοποιήσω πόσο δύσκολο είναι να προσδιορίσεις ποιος είναι «άπιστος», να επιλέξεις ανάμεσα στον Αλλάχ ή τον Χριστό, τη στιγμή που το Ισλάμ είναι η θρησκεία που προοδεύει πιο γρήγορα από κάθε άλλη στη χώρα μας (τη Γαλλία).

Τον προηγούμενο μήνα συμμετείχα σε ένα ετήσιο σεμινάριο ανανέωσης, απαραίτητο για να ανανεώσω τις ικανότητές μου στην ασφάλεια των φυλακών. Στο πρόγραμμα υπήρχε η παρουσίαση από τέσσερις εκπροσώπους των θρησκειών: Καθολική, Προτεσταντική, Ιουδαϊκή και Μουσουλμανική, οι οποίοι θα εξηγούσαν τα βασικά στοιχεία της διδασκαλίας τους.

Περίμενα με ένα εξαιρετικά ιδιαίτερο ενδιαφέρον την παρουσίαση από τον μουσουλμάνο Ιμάμη. Η παρουσίαση αυτού του τελευταίου ήταν αξιόλογη, και εμπλουτισμένη με ένα βίντεο.

Στο τέλος των παρουσιάσεων, ήρθε η ώρα των ερωτήσεων/απαντήσεων, και όταν ήρθε η σειρά μου, ρώτησα: «Σας παρακαλώ να με διορθώσετε, εάν κάνω λάθος, αλλά νομίζω ότι κατάλαβα πως οι περισσότεροι Ιμάμηδες και θρησκευτικές αρχές έχουν εξαγγείλει την Τζιχάντ (Ιερός πόλεμος), προς τους άπιστους όλου του κόσμου, και ότι σκοτώνοντας έναν άπιστο (αυτό αποτελεί υποχρέωση για κάθε μουσουλμάνο), διαβεβαιώνεται ότι θα πάει στον παράδει-

σο. Σ' αυτή την περίπτωση, θα μπορούσατε να μου δώσετε τον ορισμό του άπιστου».

Χωρίς καμιά αντίρρηση για την ερμηνεία μου και χωρίς τον παραμικρό δισταγμό, ο Ιμάμη απάντησε: «Άπιστος είναι κάθε μη-μουσουλμάνος»!!!

Ξαναμίλησα: «Τότε επιτρέψτε μου να βεβαιωθώ κατά πόσον κατάλαβα σωστά: Το σύνολο όλων εκείνων που λατρεύουν τον Αλλάχ οφείλουν να υπακούουν στην εντολή να σκοτώνουν οποιονδήποτε δεν ανήκει στη θρησκεία σας, με σκοπό να κερδίσουν τη θέση τους στον παράδεισο. Έτσι δεν είναι;».

Το πρόσωπό του, που επιδείκνυε μέχρι τότε μια έκφραση γεμάτη αυτοπεποίθηση και αυθεντία, μεταμορφώθηκε απότομα στο πρόσωπο κάποιου που τον τσακώνεις να χώνει το χέρι του στο βάζο με τη μαρμελάδα!!!

«Ακριβώς», απάντησε ψιθυριστά.

Ξαναρωτάω: «Ε, λοιπόν, δυσκολεύομαι να φανταστώ ότι ο Πάπας Βενέδικτος 16^{ος} θα προέτρεπε όλους τους Καθολικούς να σφάξουν τους ομοθρήσκους σας, ή τον πάστορα Στάνλεϊ να κάνει το ίδιο για να εγγυηθεί στους Διαμαρτυρόμενους μια θέση στον παράδεισο.

Ο Ιμάμη έμεινε άφωνος!

Συνέχισα: «Δυσκολεύομαι επίσης να θεωρήσω τον εαυτό μου ως φίλο σας, τη στιγμή που εσείς ο ίδιος και οι συνάδελφοί σας προτρέπετε τους πιστούς σας να με λαρυγγώ-

σουν!».

Άλλη μια ερώτηση: «Θα επιλέξετε να ακολουθήσετε τον Αλλάχ, που σας διατάζει να με σκοτώσετε για να αποκτήσετε τον παράδεισο, ή τον Χριστό που με προτρέπει να σας αγαπώ για να φθάσω και εγώ στον παράδεισο, επειδή θέλει να είμαι εκεί μαζί σας».

Θα μπορούσατε να ακούσετε ακόμη και μια μύγα να πετάει, όσο ο Ιμάμης έμεινε σιωπηρός.

Δεν χρειάζεται να σημειώσω ότι εκείνοι που διοργάνωσαν και προώθησαν το «σεμινάριο επιμόρφωσης στη διαφοροποίηση» δεν εκτίμησαν ιδιαίτερα τον τρόπο με τον οποίο αντιμετώπισα τον λειτουργό της Ισλαμικής Λατρείας και εξέθεσα κάποιες αλήθειες σχετικά με τα δόγματα αυτής της θρησκείας.

Κατά τα τριάντα επόμενα χρόνια, θα υπάρχουν αρκετοί μουσουλμάνοι εκλογείς στη χώρα μας [σημ. εννοεί τη Γαλλία] ώστε να εγκαταστήσουν μια Κυβέρνηση της αρεσκείας τους, με την εφαρμογή της ισλαμικής Σαρίας ως Νόμου. Μου φαίνεται ότι όλοι οι πολίτες αυτής της χώρας θα έπρεπε να γνωρίσουν τις γραμμές αυτές, αλλά με το σύστημα δικαιοσύνης και των φιλελεύθερων μνήτια που ακολουθούν την παρανοϊκή μόδα του «πολιτικά ορθού», δεν υπάρχει καμιά ελπίδα να δημοσιευτεί ευρέως αυτό το κείμενο.

Γ' αυτό σας ζητώ να το διαδώσετε προς όλες τις επαφές του διαδικτύου σας.

Gilbert COLLARD

ΕΚ ΝΕΩΝ Δρώμενα

Υπεύθυνη στήλης: Αντωνία Βουτσίνου

Η ΕΚΝΕ ΣΥΡΟΥ

απέκτησε διαδικτυακό σπίτι !!!

Και ναι, είναι πραγματικότητα, η Καθολική Νεολαία της Σύρου απέκτησε τη δική της ιστοσελίδα. Επισκεφτείτε την στην ηλεκτρονική διεύθυνση <https://sites.google.com/site/eknesyrou/> είτε πληκτρολογώντας στη μηχανή αναζήτησης «ΕΚΝΕ ΣΥΡΟΥ».

Ο στόχος της δημιουργίας αυτής της ιστοσελίδας είναι διπλός:

1^{ος} στόχος: η επικοινωνία της Πανσυριανής Επιτροπής για την ποιμαντική της νεολαίας και των κλήσεων καθώς και των εμψυχωτών με τα μέλη των τμημάτων Ε.Κ.Ν.Ε ΣΥΡΟΥ και γενικότερα με κάθε νέο καθώς και η άμεση ενημέρωσή τους για το πρόγραμμα των δραστηριοτήτων των τμημάτων τους και την μεταξύ τους επικοινωνία.

2^{ος} στόχος: η ανάρτηση του υλικού των εμψυχωσών και των ακολουθιών που προετοιμάζονται από την ΕΚΝΕ ΣΥΡΟΥ, ώστε να είναι εύκολα προσβάσιμα και από τα τμήματα Ε.Κ.Ν.Ε των άλλων Εκκλησιαστικών επαρχιών, ώστε να χρησιμοποιούν όσα τους ενδιαφέρουν. Ευχή μας είναι αυτή η ταπεινή μας προσπάθεια, η οποία βρίσκεται σε εμβρυακή ακόμη μορφή, να αποτελέσει αφορμή για μια ανταλλαγή του υλικού εμψυχωσών και ακολουθιών, που προετοιμάζει η κάθε τοπική Ε.Κ.Ν.Ε ώστε, το λίγο ή πολύ που δημιουργεί η κάθε τοπική νεολαία, μέσα από το μοίρασμα

να μετατραπεί σε πλούτο προς όφελος όλης της Καθολικής Νεολαίας Ελλάδας.

Η σελίδα μας θα ανανεώνεται καθημερινά, καθώς θέλουμε να είναι όχι μόνο ένα μέσο ενημέρωσης αλλά και ευαγγελισμού των νέων. Έτσι, οι επισκέπτες μας θα μπορούν να βρискουν κάθε εβδομάδα θέματα σε μορφή «ερωτήσεις - απαντήσεις» από την «Σύννοψη της Καθολικής Εκκλησίας», και άλλα άρθρα επικαιρότητας που αφορούν τους νέους.

Αλλά και καθημερινά οι επισκέπτες θα μπορούν να βρискουν στην κεντρική σελίδα αυτό που ονομάσαμε «Δίψα για το Λόγο Σου» και είναι ένας «οδηγός» για τη μελέτη του Ευαγγελίου, που κάθε μέρα προβλέπεται στη λειτουργική ζωή της Εκκλησίας.

Επίσημα η σελίδα θα αρχίσει να λειτουργεί και να ανανεώνεται καθημερινά από την Κυριακή 1 Ιουλίου 2012. Ελπίζουμε αυτό το σύγχρονο μέσω επικοινωνίας και «Ευαγγελισμού» να μας βοηθήσει να έρθουμε ακόμη πιο κοντά στους νέους και να τους γεννήσουμε την επιθυμία να μας επισκεφθούν, όχι μόνο στο διαδικτυο, αλλά και στα τμήματά μας.

Καλή περιήγηση στον ιστότοπό μας.

Γραμματεία

Πανσυριανής επιτροπής

Παγκόσμια Συνάντηση Οικογενειών - Μιλάνο

...Όταν ήσουν μικρός σαν κι εμένα!

Το Σαββάτο 2 Ιουνίου 2012, όταν ο Πάπας απάντησε στις ερωτήσεις 5 οικογενειών από τις 5 ηπείρους, απάντησε και σ' ένα κοριτσάκι, την Κατ-Τιεν από το Βιετνάμ.

ΚΑΤ-TIEN: Γεια σου Πάπα! Είμαι η Κατ-Τιεν, κι έρχομαι από το Βιετνάμ. Είμαι 7 χρονών και θέλω να σου παρουσιάσω την οικογένειά μου. Αυτός είναι ο μπαμπάς μου Νταν, και η μαμά μου λέγεται Τάο, κι αυτοί είναι ο αδελφούλης μου ο Μπινχ.

Θα μου άρεσε πάρα πολύ να μάθω κατί για την οικογένειά σου, τότε που ήσουν μικρός σαν κι εμένα!

ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΣ 16^{ος}: Ευχαριστώ αγαπητή μου, ευχαριστώ και τους γονείς! Ευχαριστώ από καρδιάς! Με ρώτησες για τις οικογενειακές μου αναμνήσεις. Είναι πολλές. Θέλω να πω μόνο λίγα πράγματα.

Το ουσιαστικό για την οικογένειά μου ήταν πάντα η Κυριακή, αλλά η Κυριακή άρχιζε ήδη από το Σάββατο απόγευμα. Ο μπαμπάς μας διάβαζε τα αναγνώσματα της Κυριακής, από ένα βιβλίο πολύ διαδεδομένο την εποχή εκείνη στη Γερμανία, όπου γινόταν εξήγηση των κειμένων. Έτσι άρχιζε η Κυριακή: μπαίναμε ήδη στη θεία Λατρεία, σε ατμόσφαιρα χαράς,

Την επομένη πηγαίναμε στη Λειτουργία. Μένανε κοντά στο Σάλτσμπουργκ, και είχαμε πολλή μουσική (Μότσαρτ, Σούμπερτ, Χάιντν) και όταν άρχιζε η ψαλμωδία του «Κύριε Ελέησον», ήταν σαν να άνοιγαν οι ουρανοί. Έπειτα στο σπίτι ήταν σημαντικό φυσικά το μεγάλο γεύμα όλοι μαζί!

Έπειτα τραγουδούσαμε πολύ: ο αδελφός μου είναι μεγάλος μουσουργός, έκανε συνθέσεις από μικρός για όλους μας, κι έτσι όλη η οικογένεια τραγουδούσε. Ο Μπαμπάς έπαιζε λύρα και τραγουδούσε. Στιγμές αλησμόνητες.

Έπειτα φυσικά κάναμε

μαζί ταξίδια, πεζοπορίες. Μένανε κοντά σ' ένα δάσος κι έτσι το περπάτημα στο δάσος ήταν πάρα πολύ ωραίο: περιπέτειες, παιχνίδια κλπ. Με μια λέξη ήμασταν μια καρδιά και μια ψυχή, με πολλές κοινές εμπειρίες, ακόμη και σε καιρούς πολύ δύσκολους, διότι ήταν η περίοδος του πολέμου, πριν ήταν η δικτατορία, έπειτα η φτώχεια. Αλλά αυτή η αμοιβαία αγάπη που υπήρχε μεταξύ μας, αυτή η χαρά ακόμη και για απλά πράγματα, ήταν δυνατή κι έτσι μπορούσαμε να ξεπερνάμε και να υπομένουμε και αυτά τα πράγματα. Νομίζω ότι αυτό ήταν πολύ σημαντικό: το ότι ακόμη και μικροπράγματα έδιναν χαρά, διότι έτσι εκφραζόταν η καρδιά του άλλου.

Έτσι μεγαλώσαμε με τη βεβαιότητα ότι είναι καλό να είσαι άνθρωπος, διότι βλέπαμε ότι η καλοσύνη του Θεού καθρεφτιζόταν στους γονείς και στα αδέρφια. Και, για να πω την αλήθεια, όταν προσπαθώ να φανταστώ κάπως πώς θα είναι στον παράδεισο, μου φαίνεται πάντοτε πως θα είναι όπως στη νεανική και την παιδική μου ηλικία.

Έτσι μέσα σ' αυτό το πλαίσιο εμπιστοσύνης, χαράς, αγάπης, ήμασταν ευτυχισμένοι και σκεπτόμαί ότι στον παράδεισο θα έπρεπε να είναι το ίδιο όπως ήταν στα νιάτα μου. Με αυτή την έννοια, νομίζω ότι θα πάω «στο σπίτι μου», όταν θα πάω προς «την άλλη μεριά του κόσμου».

Συριανές Ειδήσεις

Για τις ΚΛΗΣΕΙΣ

Στις 5 Ιουλίου Πέμπτη, θα προσευχηθούμε να μας δώσει ο Κύριος νέες Κλήσεις προς την ιερατική διακονία και τη μοναστική ζωή: στον ναό Αγ. Ιωάννη στην Άνω Σύρο στις 8 μ.μ.

ΙΕΡΟΤΕΛΕΣΤΙΕΣ

- 11 Ιουλίου Τετάρτη 7.30 μ.μ. πανηγυρίζει το εξωκλήσι του Αγ. Βενέδικτου στο Σα Μιχάλη.

- 16 Ιουλίου Δευτέρα 7 μ.μ. Πανηγυρίζει ο Ναός Παναγίας του Καρμηλίου (Παναγιά) στην Άνω Σύρο.

- 16 Ιουλίου: της Παναγίας του Καρμηλίου. Στον ναό του Κοιμητηρίου Ερμούπολης 7 μ.μ. θα τελεστεί πανηγυρική Θ. Λειτουργία.

- 25 Ιουλίου: Αγ. Ιακώβου Αποστόλου, στον ομώνυμο ναό στην Πέτρα στις 7 μ.μ. θα τελεστεί Αρχιερατική Θ. Λειτουργία.

Στον ενορ. ναό Ευαγγελιστρίας, κάθε Σαββάτο η Θεία Λειτουργία στις 7 μ.μ.

Στη Φανερωμένη η Λειτουργία: Κυριακή 9 πρωί, την Τετάρτη 7 μ.μ.

Στο προσκύνημα των Αγίων Αναργύρων (Απάνω Μεριά) η Θεία Λειτουργία κάθε Δευτέρα στις 7 μ.μ.

ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΣΥΡΟΥ

Έλαβαν το Βάπτισμα:

- Η Νικολέττα του Νικολάου Ρούσσου και της Καρμελίνας Βακονδίου στον Ενορ. Ναό Ι. Καρδίας Γαλησσά στις 2/6.

- Ο Ανδρέας του Αντωνίου Ρηγούτσου και της Ροζ-Μαρία Βουτσίνου στον ενορ. ναό Αγ. Φραγκίσκου Αττικής στις 20/5.

Έλαβαν το Μυστήριο του Χρίσματος:

- Στην ενορία Αγ. Παντελεήμονα 7 παιδιά από Φοίνικα-Βήσσα-Γαλησσά-Ποσειδωνία στις 3/6.

- Στην ενορία Πάγου 7 παιδιά στις 17/6.

Έκαναν την πρώτη τους Κοινωνία:

- Στην Ενορία Αγ. Παντελεήμονα 10 παιδιά στις 24/6.

- Στην ενορία Πάγου 2 παιδιά στις 24/6.

Απεβίωσαν:

- Η Αγγελική Ισιδ. Φρέρη, καταγόμενη από την Κονιζοπή, ετών 62, στην Αθήνα στις 10/6.

- Ο Αδελφός Ιωάννης Πρίντζης, Λαζαριστής μοναχός, 74 ετών από τον Φοίνικα, στη Θεσσαλονίκη στις 15/6.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Θα τελεσθεί μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής:

- Παύλου και Νικολάου Φρέρη (εκταφές) στις 9 Ιουλίου και ώρα 7 μ.μ. στον ενορ. ναό Πάγου.

- Δημητρίου Τζ. Ρούσσου (40 ημέρες) στις 9 Ιουλίου και ώρα 6 μ.μ. στο Κοιμητήριο Ερμούπολης.

- Πέτρου Ρηγούτσου ή Σφέσου (40 ημέρες) στις 12 Ιουλίου και ώρα 7 μ.μ. στον ενορ. ναό Αγ. Ιωσήφ Βήσσα.

- Ιωάννη Γ. Δουράτσου (40 ημέρες) στον ενορ. ναό Αγ. Πέτρου το Σάββατο 14 Ιουλίου και ώρα 10 π.μ.

- Γεωργίου Στεφ. Μαραγκού (εκταφή) τη Δευτέρα 16 Ιουλίου και ώρα 7,30 μ.μ. στον ενορ. ναό Αγ. Παντελεήμονα Φοίνικα.

- Αικατερίνης Βουτσίνου (1η επέτειος) την Τετάρτη 18 Ιουλίου και ώρα 7 μ.μ. στον ενορ. ναό Γαλησσά.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Εκφράζουμε τις θερμές μας ευχαριστίες προς τους Πατέρες της Μονής των Λαζαριστών, ανάμεσα στους οποίους έζησε ο αδελφός μας Αδ. Ιωάννης Πρίντζης, και οι οποίοι τον φρόντισαν στην ασθένειά του. Ευχαριστούμε επίσης τον Σεβασμ. Ιωάννη Σπιτέρη που τέλεσε την νεκρώσιμη ακολουθία.

Τα αδελφία του

Ευχαριστούμε θερμά τον Σεβασμ. Επίσκοπό μας π. Φραγκίσκο Παπαμανώλη, τους Ιερείς μας, τους Ιερομονάχους, τους Μοναχούς - Μοναχές, τον π. Δημ. Τρουμπετάκη και όλους όσους συμμετείχαν στην νεκρώσιμη ακολουθία και συμπαραστάθηκαν παρήγορα στη θλίψη μας για την απώλεια του αγαπημένου μας συζύγου, πατέρα και παππού Στέφανου Μ. Στεφάνου

Η σύζυγος Μαρία, τα παιδιά, τα εγγόνια.

Επόμενες εκδόσεις

20 Ιουλίου, 10 Αυγούστου

ΠΡΟΣΦΕΡΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΑΥΣΗ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

- Στέφανου Μ. Στεφάνου η οικογ. Ιωάννη και Αγνής Πρίντζη και η οικογ. Ιωάννη και Ιωσηφίνας Βλάχη από 20 ευρώ στον ναό Αγ. Πέτρου.

- Των νεκρών της οικογένειάς της η Κατίνα Δ. Φρέρη (Μουστάκα) 50 στον ενορ. ναό Πάγου.

- Ιωάννη Φρέρη η οικ. Νικολάου Λούβαρη 10 στην εφη-

ΕΣΧΑΤΟΛΟΓΙΑ - 14

Η τελική κρίση είναι... ελπίδα (ο Θεός θα αποδώσει δικαιοσύνη)

Με τη δεύτερη παρουσία του Κυρίου, θα επέλθει το τέλος της σημερινής μορφής του κόσμου και θα γίνει η τελική Κρίση, διότι ο καθένας μας είναι ενταγμένος μέσα στην ιστορία και την ανθρώπινη κοινωνία.

Γ' αυτό δεν αρκεί η κρίση του Θεού για τον καθένα μας προσωπικά. Θα υπάρξει και μια κρίση για το σύνολο της ιστορίας, για τα έθνη, για τους δεσμούς που μας ένωσαν στο καλό και στο κακό, για την επιρροή που είχε ο καθένας μας πάνω στους άλλους.

Ο Πάπας Βενέδικτος 16ος, στην Εγκύκλιό του Spe Salvi (=Σωσμένοι για την ελπίδα), υπογραμμίζει με λόγια σκληρά και αποφασιστικά, ότι ο Θεός θα αποδώσει δικαιοσύνη για όλα τα βάσανα, για όλες τις καταπιέσεις, για όλες τις βιαιότητες, για όλους τους πολέμους, διότι τίποτα δεν λησμονείται εμπρός στον Θεό, ο οποίος συγκεντρώνει τα δάκρια όλων των φτωχών και των καταπιεσμένων. Θα παρηγορήσει τους φτωχούς, τους ταπεινωμένους, θα τους εξυψώσει και θα υποβιβάσει εκείνους που νόμιζαν πως είναι ισχυροί, που ήταν

αυθάδεις, που καταπίεσαν και εκμεταλλεύτηκαν τους άλλους.

Γράφει ο Πάπας σ' αυτή την εγκύκλιο για τη δικαιοσύνη του Θεού κατά την τελική Κρίση:

42. Στη σύγχρονη εποχή η σκέψη για την τελική Κρίση ξεθωριάζει: η χριστιανική πίστη εξατομικεύεται και προσανατολίζεται κυρίως προς την προσωπική σωτηρία της ψυχής.... Παρόλ' αυτά, το βασικό περιεχόμενο της προσδοκίας για την Κρίση, δεν εξαφανίστηκε. Σήμερα όμως παίρνει μια μορφή ολότελα διαφορετική. Ο αθεϊσμός του 19ου και του 10ου αιώνα είναι, σύμφωνα με τις ρίζες του και τους στόχους του, μια ηθικολογία: μια δι-αμαρτυρία κατά των αδικιών του κόσμου και της παγκόσμιας ιστορίας...

Επειδή δεν υπάρχει [κατά τον αθεϊσμό] ένας Θεός που δημιουργεί δικαιοσύνη, φαίνεται ότι ο ίδιος ο άνθρωπος καλείται τώρα να εγκαταστήσει τη δικαιοσύνη. Ένας κόσμος όμως που είναι υποχρεωμένος να δημιουργήσει από μόνος του τη δική του δικαιοσύνη, είναι ένας κόσμος χωρίς ελπίδα. Κανείς και τίποτα δεν απαντά για τα βάσανα των αιώνων.

Κανείς και τίποτα δεν εγγυάται ότι ο κυνισμός της εξουσίας - υπό οποιαδήποτε ελκυστική ιδεολογική επένδυση και αν παρουσιάζεται - δεν θα συνεχίσει να κατεξουσιάζει μέσα στον κόσμο...

43. Ο Θεός αποκαλύπτει το πρόσωπό του ακριβώς στη μορφή του πάσχοντα Χριστού, που συμμερίζεται την κατάσταση του εγκαταλειμμένου από τον Θεό ανθρώπου, παίρνοντάς την επάνω του. Αυτός ο αθώος που πάσχει έγινε ελπίδα-βεβαιότητα: ο Θεός υπάρχει, και ο Θεός ξέρει να δημιουργεί τη δικαιοσύνη με έναν τρόπο που δεν είμαστε ικανοί να αντιληφθούμε αλλά, παρόλ' αυτά, με την πίστη μπορούμε να τον διαισθανθούμε. Ναι, υπάρχει η ΑΝΑΣΤΑΣΗ της σάρκα. Υπάρχει μια δικαιοσύνη! Υπάρχει η «ανάκληση» του προηγούμενου πόνου, η επανόρθωση που αποκαθιστά το δίκαιο.

Γ' αυτό η πίστη στην τελική Κρίση είναι πριν απ' όλα και πάνω απ' όλα ΕΛΠΙΔΑ, η αναγκαιότητα της οποίας έγινε ολοφάνερη ακριβώς μέσα στις αναστατώσεις των τελευταίων αιώνων.

Ο Σύνδεσμος Ελλήνων Καθολικών Σύρου οργανώνει

1.- Ταξίδι στην Τήνο (Κυριακή 8 Ιουλίου) για τη συμμετοχή μας στην εορτή της Ιεράς Καρδίας στο Εξώμβουργο, όπου στις 11 π.μ. θα τελεστεί Αρχιερατικό Συλλείτουργο. Αναχώρηση από τη Σύρο την Κυριακή στις 10 π.μ. με το πλοίο HIGH SPEED και επιστροφή την ίδια ημέρα στις 9.15 μ.μ. με το πλοίο HIGH SPEED. Τιμή συμμετοχής 45,00 ευρώ το άτομο (Περιλαμβάνονται εισιτήρια πλοίων, ένα πλήρες γεύμα, οι μετακινήσεις στην Τήνο

μερίδα μας. Για την κατασκευή αίθουσας στο Κοιμητήριο Ποσειδωνίας-Βήσσα για την ανάπαυση της ψυχής:

- Ιωάννη Γεωργ. Πρίντζη ο γιός του Πέτρος Πρίντζης 50.

- Μαρίνου Ρούσσου η οικογ. Πέτρου και Άννας Ρούσσου 50.

Για το Κοιμητήριο Ερμούπολης:

- της συζύγου του Αικατερίνης ο Γεώργιος Ξενόπουλος 50.

- της αδελφής της Καρμελίνας Βαμβακάρη η Ευαγγελία Βακονδίου 50.

με πούλμαν).

2.- Διήμερο ταξίδι στη Νάξο (Κυριακή και Δευτέρα, 22 και 23 Ιουλίου) για τη συμμετοχή μας στην εορτή της Αγίας Δωρεάς του Κυρίου. Την Κυριακή στις 7 μ.μ. στον Καθεδρικό Ναό της πόλης θα τελεστεί Αρχιερατικό Συλλείτουργο. Τη Δευτέρα θα γίνει περιήγηση στα αξιοθέατα του νησιού της Νάξου. Αναχώρηση από τη Σύρο την Κυριακή στις 7 π.μ. με το πλοίο ARTEMIS και επιστροφή τη Δευτέρα στις 6 μ.μ. με το πλοίο AQUA SPIRIT. Τιμή συμμετοχής 80,00 ευρώ το άτομο (Περιλαμβάνονται εισιτήρια πλοίων, ξενοδοχείο σε δίκλινο δωμάτιο με πρωινό, ένα πλήρες γεύμα, οι μετακινήσεις στη Νάξο με πούλμαν).

3.- Εξαήμερη εκδρομή στα νησιά Σκιάθο, Σκόπελο, Αλόνησο, και στο Βόλο-Πήλιο (12-17 Σεπτεμβρίου). Αναχώρηση από τη Σύρο για Πειραιά ξημερώματα της Τετάρτης 12 Σεπτεμβρίου με το πλοίο BLUE STAR και επιστροφή στη Σύρο τη Δευτέρα, 17 Σεπτεμβρίου, στις 7 μ.μ. με το πλοίο BLUE STAR. Τιμή συμμετοχής 310,00 ευρώ το άτομο

(Περιλαμβάνονται εισιτήρια πλοίων Σύρος-Πειραιάς-Σύρος και Βόλος-Σκιάθος-Σκόπελος-Αλόνησος-Σκιάθος-Βόλος. Πέντε (5) διανυκτερεύσεις στα Ξενοδοχεία σε δίκλινα δωμάτια με πρωινό, όλες οι μετακινήσεις-περιηγήσεις με σύγχρονο κλιματιζόμενο πούλμαν.

Δηλώσεις συμμετοχής

A.- Έως τις 6 Ιουλίου (Παρασκευή) για το ταξίδι στην Τήνο.

B.- Έως τις 20 Ιουλίου (Παρασκευή) για το ταξίδι στη Νάξο.

Γ.- Έως τις 15 Αυγούστου (Τετάρτη) για την εκδρομή στα νησιά Σκιάθο, Σκόπελο, Αλόνησο και στο Βόλο-Πήλιο, με την κατάθεση, ως προκαταβολή, του ποσού των εκατόν δέκα ευρώ (110,00 €). Το υπόλοιπο ποσό των διακοσιών ευρώ (200,00 €) θα καταβληθεί έως τις 6 Σεπτεμβρίου.

Οι δηλώσεις συμμετοχής θα γίνονται στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου:

α) Λεονάρδο Παλαιολόγο - Τηλ. 22810-85.818 και 693 23 27 71

β) Πέτρο Ρούσσο - Τηλ. 22810 80.748 και 6973

Ευγνωμοσύνη και Αναγνώριση στους «ΔΙΚΑΙΟΥΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ»

Σε ειδική τελετή που έγινε στο Πνευματικό Κέντρο της Ισραηλιτικής Κοινότητας Αθηνών, στις 28.11.2011, ο πρόεδρος του Ισραήλ στην Ελλάδα κ. Άριε Μέκελ και ο πρόεδρος του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδος κ. Δαυίδ Σαλιέλ απένεμαν τον Τίτλο και το Μετάλλιο του «Δικαίου των Εθνών» σε οκτώ Έλληνες Χριστιανούς, που διέσωσαν Εβραίους συμπατριώτες τους κατά τη διάρκεια της Ναζιστικής Κατοχής. Στην εκδήλωση παρέστησαν οι οικογένειες των διασωθέντων και των «Δικαίων», ο Αρχιεπίσκοπος των Καθολικών της Αθήνας κ. Νικόλαος Φώσκολος, ο Ραββίνος Αθηνών κ. Μιζάν, εκπρόσωποι του διπλωματικού σώματος, πρόεδροι και εκπρόσωποι των εβραϊκών κοινοτήτων και οργανώσεων.

Στο κέντρο, ασπρομάλλης πλέον ο διασωθείς από τον π. Ιωάννη Μαραγκό Ζεράρ Σαΐα.

Κατά την εκδήλωση βραβεύτηκαν, μετά θάνατον, οι πατέρας Ιωάννης Μαραγκός για τη διάσωση του Ζεράρ Σαΐα. Επίσης οι: Αθανάσιος και Αθηνά Ρόμπου, Στέφανος Ρουσαμάνης, Νικόλαος και Φανή Φατλέ, Ευάγγελος Κουκούλας, και Ιωάννης Θεμελής για τη διάσωση της οικογένειας Σαμουήλ και Νίνας Δαυίδ.

«Όποιος σώζει μια ζωή σώζει όλον τον κόσμο», δήλωσε ο πρόεδρος του Ισραήλ στην Ελλάδα, κ. Άριε Μέκελ, αναφερόμενος σε παλιά εβραϊκή παροιμία, εκφράζοντας την ευγνωμοσύνη στους βραβευθέντες. Επιπλέον, τόνισε ότι η φετινή βράβευση έχει την ιδιαίτερη σημασία της για το Ισραήλ και την Ελλάδα δεδομένου ότι πραγματοποιείται σε μία περίοδο ραγδαίας βελτίωσης των ελληνο-ισραηλινών σχέσεων.

«Η Ευγνωμοσύνη είναι παντοτινή προς τους Συνέλληνες που έδωσαν το δυνατό βαθύτερο περιεχόμενο στην έννοια «Άνθρωπος». Η σημερινή τελετή αποδεικνύει ότι, παρ' όλον ότι έχουν περάσει σχεδόν εβδομήντα χρόνια από τότε, η ευγνωμοσύνη των Εβραίων που σώθηκαν κατά τη διάρκεια της Γερμανικής Κατοχής της Ελλάδος εξακολουθεί να αναζητά τους σωτήρες για να τους αναγνωρίσει και για να τους επιβραβεύσει», τόνισε χαρακτηριστικά ο πρόεδρος του Κ.Ι.Σ.Ε. κ. Δ. Σαλιέλ απευθυνόμενος προς τους Δικαίους.

Ο τίτλος του «Δικαίου των Εθνών» δίδεται από το «Γιαντ Βασέμ», το ίδρυμα και το μουσείο που δημιουργήθηκε στην Ιερουσαλήμ από το Κράτος του Ισραήλ για τη διαιώνιση της μνήμης των θυμάτων και των ηρώων του Ολοκαυτώματος. Απονέμεται σε άτομα που με κίνδυνο της ζωής τους διέσωσαν διωκόμενους Εβραίους κατά τη διάρκεια του Ολοκαυτώματος στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Για την απονομή της διάκρισης διενεργείται διεξοδική έρευνα από το Γιαντ Βασέμ και απαιτείται ειδική έγκριση από το Ανώτατο Δικαστήριο του Ισραήλ. Ο τίτλος του «Δικαίου των Εθνών» θεωρείται μια από τις υψηλότερες τιμητικές διακρίσεις, που απονέμεται σε ξένο πολίτη από το Κράτος του Ισραήλ.

Πέρα από τα βραβεία, σε ειδική τελετή που πραγματοποιείται στο Ισραήλ, αναρτάται και τιμητική πλακέτα με το όνομα του «Δικαίου» σε ειδικό χώρο του Ιδρύματος Γιαντ Βασέμ.

Πάνω από 250 Έλληνες «Δικαίοι» έχουν τιμηθεί μέχρι σήμερα. Μεταξύ αυτών και ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος Δαμασκηνός, ο Διοικητής της Ελληνικής Αστυνομίας κατά τη διάρκεια της Κατοχής Άγγελος Έβερτ, οι μακαριστοί Μητροπολίτες Ζακύνθου Χρυσόστομος και Δημητριάδος Ιωακείμ, ο τότε Δήμαρχος Ζακύνθου, Λουκάς Καρρέρ και πολλοί άλλοι αφανείς ήρωες του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

«ΔΙΚΑΙΟΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ» ο π. Ιωάννης Μαραγκός Ιησουίτης ιερομόναχος (από το Μάννα Σύρου)

Η ιστορία διάσωσης του Ζεράρ Σαΐα

Ο Ζεράρ Σαΐας γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1932. Η οικογένειά του είχε ιταλική υπηκοότητα και, ως εκ τούτου, ήταν σε θέση να φύγει από την πόλη το καλοκαίρι του 1942, όταν οι Γερμανοί άρχισαν να εντείνουν τις διώξεις εναντίον των Εβραίων. Τους επόμενους μήνες, δημιουργήθηκε γκέτο στη Θεσσαλονίκη και ακολούθησε, την άνοιξη του 1943, ο εκτοπισμός πάνω από 45.000 Εβραίων στο Άουσβιτς και η καταστροφή αυτής της ιστορικής εβραϊκής κοινότητας.

Η οικογένεια Σαΐα κατόρθωσε να φτάσει στην Αθήνα, η οποία την εποχή εκείνη ήταν ακόμη υπό ιταλική κατοχή. Η σχετική ασφάλεια, ωστόσο, δεν κράτησε πολύ: τον Σεπτέμβριο του 1943 οι Γερμανοί έλεγχαν όλη την ελληνική επικράτεια και η οικογένεια Σαΐα ήταν και πάλι σε κίνδυνο. Οι γονείς του Ζεράρ αποφάσισαν ότι θα ήταν ασφαλέστερο εάν η οικογένεια χωριζόταν. Ο πατέρας πήγε να κρυφτεί σε ένα χωριό που βρισκόταν υπό τον έλεγχο του ΕΛΑΣ. Η μητέρα βρήκε καταφύγιο στην οικογένεια Φιξ ως καθηγήτρια πιάνου και έψαχνε ένα ασφαλές μέρος για τον 11χρονο γιο της. Αποφάσισε να αποταθεί σε ένα γνωστό τού πατέρα της, έναν ιερέα στον Καθολικό Καθεδρικό Ναό του Αγίου Διονυσίου. Εκεί συνάντησε τον Πατέρα Ιωάννη Μαραγκό, έναν Ιησουίτη ιερέα, ο οποίος συμφώνησε να κρύψει τον Ζεράρ στο μοναστήρι των Ιησουιτών. Υποσχέθηκε μάλιστα να επιστρέψει το παιδί στους γονείς του μετά τον πόλεμο και μόνο αν εκείνοι δεν επέστρεφαν, θα ανέτρεφε το παιδί ως Ιησουίτη.

Ο Ζεράρ μεταφέρθηκε στο μοναστήρι των Ιησουιτών, στην

οδό Μιχαήλ Βόδα 28, και παρουσιάστηκε με ψευτική ταυτότητα ως ανιψιός του ιερέα, με το όνομα Ιωάννης Βαμβακάρης. Μόνον ο Ιωάννης Μαραγκός και ένας άλλος μοναχός, ο Νικόλαος Ξανθάκης, γνώριζαν ότι ο Ζεράρ ήταν Εβραίος. Στο μοναστήρι ο Ζεράρ έκανε το παπαδοπαιδί, αλλά ο Πατέρας Μαραγκός κράτησε την υπόσχεσή του και δεν έγινε καμία απολύτως προσπάθεια προσπλητισμού. Ο Ζεράρ έμεινε στο μοναστήρι για πάνω από ένα χρόνο και στο διάστημα αυτό δεν είχε καμία επαφή με την οικογένειά του.

Το βραβείο αγγλικά και εβραϊκά.

«Εκτός του ότι υπήρξε για εμένα μητέρα, πατέρας και πνευματικός οδηγός», έγραψε ο Ζεράρ Σαΐας στη μαρτυρία του, «ο Πατέρας Μαραγκός ήταν επίσης ένας εξαιρετικός δάσκαλος. Εκτός από τη θρησκευτική διδασκαλία, που μου παρείχε ο ίδιος, και τα μαθηματικά που μου δίδαξε ο Πατέρας Φίλιππος, απέκτησα δίπλα του μια ευρεία γενική παιδεία. Είναι εξάλλου γνωστοί οι Ιησουίτες για την ευρυμάθειά τους».

Μετά την απελευθέρωση, οι γονείς του Ζεράρ ήρθαν να τον πάρουν. Όμως, ο Ζεράρ ήταν

Ο π. Ιωάννης Μαραγκός

πλέον τόσο δεμένος με τον Πατέρα Μαραγκό που δεν ήθελε να εγκαταλείψει το μοναστήρι. Ήταν ο ίδιος ο Πατέρας Μαραγκός που τον έπεισε να γυρίσει στους γονείς του.

Προσπαθώντας να κάνουν το γιο τους να ξεχάσει το διάστημα που έζησε στο μοναστήρι και τους μοναχούς, οι γονείς του δεν αναφέρθηκαν ποτέ στον Πατέρα Μαραγκό. Όμως, όπως ο Ζεράρ ανακάλυψε αργότερα, διατηρούσαν για χρόνια επαφή με τον άνθρωπο που είχε σώσει τη ζωή του γιου τους. Μόνον όταν ο Ζεράρ ενηλικιώθηκε, οι γονείς του τού επέτρεψαν να επισκεφθεί τον Πατέρα Μαραγκό. Από τότε, ο καθολικός ιερέας έγινε οικογενειακός φίλος, συμμετείχε σε όλες τις γιορτές της οικογένειας, συμπεριλαμβανομένων του γάμου του Ζεράρ και της θρησκευτικής ενηλικίωσης των δύο παιδιών του, και ο Ζεράρ τον επισκεπτόταν συχνά. Όταν ο Πατέρας Ιωάννης Μαραγκός ήταν άρρωστος, ο «Γιαννάκης», όπως ο ίδιος αποκαλούσε τον Ζεράρ, ήταν πάντα δίπλα του, σαν γιος.

Όταν ο Πατέρας Μαραγκός απεβίωσε, το 1989, ο Ζεράρ ένοιωσε σαν να είχε χάσει τον ίδιο του τον πατέρα.

Στις 7 Μαρτίου 2010 ο Πατέρας Ιωάννης Μαραγκός αναγνωρίστηκε μετά θάνατον ως Δίκαιος των Εθνών.

Πηγή: Η ιστοσελίδα του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου www.kis.gr

Κάθε πολεμιστής του Φωτός

Κάθε πολεμιστής του φωτός ένωσε φόβο να αντιμετωπίσει τη μάχη.
Κάθε πολεμιστής του φωτός είπε ψέματα και πρόδωσε στο παρελθόν.
Κάθε πολεμιστής του φωτός μπήκε σε ένα μονοπάτι που δεν ήταν το δικό του.
Κάθε πολεμιστής του φωτός υπέφερε για ζητήματα δίχως σημασία.
Κάθε πολεμιστής του φωτός σκέφτηκε να μην είναι πολεμιστής του φωτός.
Κάθε πολεμιστής του φωτός παραμέλησε τα πνευματικά του καθήκοντα.
Κάθε πολεμιστής του φωτός είπε «ναί» όταν έπρεπε να πει «όχι».
Κάθε πολεμιστής του φωτός πλήγωσε κάποιον που αγαπούσε.
Γι' αυτό είναι ένας πολεμιστής του φωτός: επειδή πέρασε αυτές τις εμπειρίες, αλλά δεν έχασε την ελπίδα να γίνει καλύτερος!

Paulo Coelho

ΠΡΟΣΦΕΡΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΑΥΣΗ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

- Των γονέων του Γιάννη και Φλώρας ο Γάσπαρης Στεφάνου 100 στο Ησυχαστήριο «Παναγία της Ελπίδας», 50 στην εφημερίδα μας και 50 στην Αιμοδοσία Σύρου.

- Μάρκου Ιωσ. Παλαιολόγου οι Νίκος και Άννα Φραγκιά, αντί στεφάνι 50 στην Κάριτας Σύρου,
- Αδ. Ιωάννη Πρίντζη, Λαζαριστή, οι Ιωσήφ και Ελπίδα Πρίντζη 25 στην εφημερίδα μας.
- Αγγελικής Ισιδ. Φρέρη οι Αν-

δρέας και Ειρήνη Πρίντζη αντί στεφάνι 100 στην Εθελοντική Αιμοδοσία Σύρου και 20 στην εφημερίδα μας.

- Αγγελικής Φρέρη η Πωλίνα Δελατόλλα 50 και τα αδέρφια της ένα γεύμα στο Ησυχαστήριο.